

Jak je velká jednotka

Rychlost světla je veličina (odvozená) coby poměr dvou (základních) veličin, respektive dimenzí těchto veličin, tedy poměr dimenze délkové ku dimenzi časové. A c je zřejmě první a prozatím jediná veličina, pro kterou známe její „jednotkovou velikost“, tak jak jí sám vesmír „určil“. My lidé jsme si zvolili *jednotky* veličin nesouměřitelně, náhodnou volbou. Ale není to u rychlosti světla velký problém tyto náhodné jednotky pro délku a čas >rovnat souměřitelně<, takto : $c = 1 / 1 = 1m^*/1sec^*$. Takže rychlost světla je vlastně *j e d n o t k o v ý* poměr dimenze veličiny „délka“ a dimenze veličiny „čas“. (Podobně bychom měli srovnat do souměřitelností všechny jednotky dalších veličin). Přitom ovšem ani příroda ani my nevíme jak je ta „jednotka = jednička“ velká (?). Jednička -jednotka i bez rozměru v matematice může být velká libovolně. **Představte si** na papíře přímku. **Zvolte**-označte na ní bod. Jemu **přiřadte** číslo nula. Od nuly vpravo **zvolte** úsek-úsečku. Na konci úsečky koncovému bodu **přiřadte** číslo 1. Na konci celé přímky označte onen pomyslný bod ležatou osmičkou-nekonečno, tu si dejte vedle přímky kdekoliv. Jak vidíte, mezi nekonečnem a nulou je *l i b o v o l n ě* velký úsek, jehož velikost můžeme nazvat >jednotkou<...jednotkou veličiny. My ani příroda ani matematika neumíme stanovit „velikost jednotky“, není jí s čím poměřovat. Ale budeme-li mít dvě veličiny (délka a čas), pak sice každá z nich zvlášť na sobě nezávisle mohou udělat totéž jako v tom popisu o kousek výš → „vyrobí si“ svou jednotku libovolně velkou, ale...ale budou ony dvě veličiny, jejich „zvolené“ jednotky porovnatelné bez významu porovnávacího. A najednou „přijde, zjeví se důvod“. Rychlost světla je důvod, aby poměr jednotek obou byl „takový-a-takový“ při němž bude putovat prostorem cosi-zvané světlo. My lidé jsme zjistili stav poměru veličin dle našich náhodných jednotek, které si převedeme do „vesmírných jednotek pro pohyb světla“ a tedy budeme znát velikost jednotky délky a jednotky času „udělané“ vesmírem pro jejich vzájemný poměr, který „se přiřadí“ světlu. Velikost jednotky jedné z dimenzí může být libovolná, ale už ta druhá pro vzájemný poměr musí být k ní „vyvolena“ ,aby to byl poměr pro rychlost světla. A tady to začíná. Nejprve je nekonečná libovůle volby jednotky pro délku i jednotky pro čas, jsou-li >v před big-bangovým vesmíru<, kde jsou na sebe „nezávislé“ ,nemají k závislosti důvod. Pak přijde „ten důvod“- varianta vesmíru, (krok en-tý...?) v posloupnosti kroků vesmíru, nazvěme jí třeba big-bang, po kterém ten „důvod nastane“ a jenž ten důvod potřebuje realizovat nekonečnou libovůli pro jednotku (kterékoliv ze dvou) a ta druhá se už musí přizpůsobit tak, aby $c = 1 / 1$. Čili tento jednotkový poměr obou dimenzí veličin (my lidé mu říkáme rychlost) by měl „něčemu“ vyhovovat, by tu měl být pro nějaký důvod., tj. v našem vesmíru pro „cosi“ co budou fotony-předměty o jisté charakteristice. Velikost jednotky je prostě nestanovitelná, je to axiom, je výrazem inertnosti, je to stav „před big-bangem“...ale keďže si příroda nějakou jednotku zvolí, pak její „velikost“ lze posuzovat a porovnávat s → >nejednotkovými velikostmi< .

Ale proč to vše říkám : Matice poměrů dimenze délkové x a dimenze časové t je :

s y m b o l i c k y

c	>	w	>	u	$0/0$	$0/1$	$0/\infty$
c^*	>	c	>	w	$1/0$	$1/1$	$1/\infty$
c^{**}	>	c^*	>	c	$\infty/0$	$\infty/1$	∞/∞

Symbole nula a nekonečno a jednička znamenají, že veličiny příslušné se k takovým hodnotám limitně blíží.

Náš realizovaný typ vesmíru „vyrábí“ poměry dvou dimenzí veličin x -délka a t -čas vždy tak, aby bylo $v < c$ a to z toho důvodu, že při $c = c$ neexistuje stav hmotový tak jak ho známe. Big-bang byl zlom – předěl mezi vesmírem před big-bangem a po big-bangu, tedy předěl, ve kterém „byl spuštěn chod času“ ...právě takto $\rightarrow v < c \rightarrow$ to je ono

$$v = \frac{1}{\infty} < \frac{1}{1} = c$$

Vidíte, že ve jmenovateli je nejednotkové tempo dimenze časové, je větší než jednotkové. Důvod? **Vesmír před big-bangový $c = c$ ($c^3 = c^3$) řešil novým stavem po-big-bangovým $v < c$ změnu ($v.c.c < c.c.c$; $v.v.c < c.c.c$; $v.v.v < c.c.c$ a další typy možností do matice) vznik hmoty.** Tím, že ve Třesku $t=0$ se rozběhl – spustil chod času /nejednotkové odvíjení času vůči jednotkové délce/, tak tím nastala příčina a důvod a možnost ke vzniku hmotových struktur. /jedna dimenze času byla po Třesku „zabudována“ do stavby hmoty/. Stav $c < c^*$ jsou stavy „prostorochasu“...nehmotového.

$$\begin{array}{l} m \cdot v = m_0 \cdot c \\ \infty \cdot 0 = 1 \cdot 1 \text{ což je symbolická rovnice pro } x \cdot y = 1^2 \\ 1 \cdot 0 = 0 \cdot 1 \\ m \cdot v = m_0 \cdot c^* \quad \rightarrow \quad \text{toto nelze} \\ 1 \cdot 0 = 0 \cdot \infty \quad \text{nelze} \\ (\infty \cdot 0 = 0 \cdot \infty \quad \text{lze ?}) \end{array}$$

Proto nemůže hmotový předmět letět vyšší rychlostí než je světlo... $c = 1$.

S pozdravem Josef Navrátil

23.11.2004